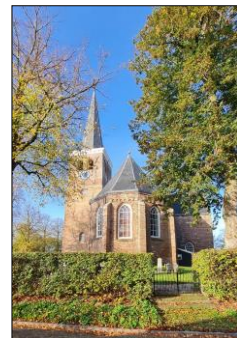

ZON-DAG BOEK

PROTESTANTSE GEMEENTE

Wirdum Fr e.o.

Gedenkzondag, 30 oktober 2022 - 09.30 uur

Welkom

Na het welkom van ouderling Elizabeth Mozes zingen we lied 274: 1-3: *Wij komen hier ter ere van uw naam*”.

Denk zo vandaag eens aan wie jou eigenlijk hoop, geloof, liefde hebben gegeven, aan de mensen die je iets heel waardevols hebben geleerd, aan wie als een engel van bemoediging en troost is geweest voor jou. Sta vandaag zo eens stil bij wie zo nog altijd heel dicht bij je zijn, ook als ze er niet meer zijn.

In de herfst gedenken we. Want met al die bladeren die vallen

welt vaak een besef van eindigheid extra op. We gedenken en zingen in de hand van de Eeuwige te zijn.

We zingen ons hoop op toekomst te binnen, op leven door dood heen.

Op licht dat altijd weer in de nacht geboren wordt, licht uit den hoge.

We staan immers bijna op de drempel van advent, de opgang naar het kerstfeest.

Aansluitend wordt lied 601: 1 gezongen: *“Licht dat ons aanstoot in de morgen”.*

Bemoediging

De voorganger spreekt de bemoediging uit, die gemeente beantwoordt: *“Met trouw en liefde zijt Gij ons nabij, nu, morgen en altijd. Amen.”*

Bij deze gedenkzondag

We gedenken in de traditie van de kerken al wie ons zijn vóórgedaan in leven en geloven. We staan in een hele lange rij van mensen... Wij hebben veel aan hen te danken. Ze zijn lang niet voorbeeldig geweest, zeker niet - ze hebben ons wel een voorbeeld gegeven in hoe je een weg kunt gaan in leven en geloven. Zo hebben ze ons gevormd.

Verhalen

De 1^e lezing: Die mij door- en doorheeft, naar psalm 139 – Karel Eykman in: *“Het hoogste woord”*.

Zingen: Lied 139: 1,2: *Heer, die mij ziet zoals ik ben.”*

As oerwaging

Op dizze betinksnein kin it yn ús ek fiele as it keale donker fan ‘e hjerst, krekt as at we op ‘e fûle wyn steane, en yn ‘e slachrein fan fertriet en gemis, fan foargood foarby.

Wês net te foarsichtich om de namme te neamen fan wa't der net mear is, it kin sa'n treast wêze om dat júst wol te dwaan en dwaan te bliuwen.

'Die mij door- en doorheeft' sa't karel Eykman syn ferzje fan psalm 139 neamt: dat is leafdefol bedoeld. Ik moat mysels kennen leare yn dit libben en dêr ha ik faak lang foar nedich om in bytsje op it spoar te kommen wa't ik bin, lit stean dat in oar my hielendal kenne kin. De flústering fan hoop fan dizze psalm is dat der len is dy't my echt ken en my dòchs leafhat.... Dy't my kenne wol, omdat Er fan my hâldt sûnder ein omdat syn hannen my makke hawwe... Dy't dwers troch my hinne sjocht as ik my fierstente grut hâldt. Of as ik my júst te lyts meitsje, as ik net foar it ljocht komme doar. Dy't de hân even op myn skouder leit as ik my sa drok meitsje en net fan ophâlden wit. As ik sa lulk bin en ik net sjoch wêrom. Dy't myn fertriet sjocht ek as ik it ferbyt.

Hé, dat docht ek tinken oan Sacheüs dy't ek ris yn 'e beam klommen wie...Lit my hjir mar sitte.. Siet er dêr goed as taskôger? Of hie hy – as er djip yn syn hert seach – dochts langstme nei in oar dy't him opmerke soe? Woe der dòchs Jezus wól roppe: Sjoch my! Kom by my, ken my, sjoch wa't ik bin mei alles derop en deroan? Ek al tocht er der miskien fuort

achteroan: ach, stel dy net oan.. Of slimmer noch: ik kin gjin besjen lije... ik bin net sa'n bêsten ien..ik bin wol ryk, mar ha ik net op it ferkearde hynder wed? Want hy hie de minsken mear jild

as ferplichte wie út de bûse kloppe as tolgarder foar de Romeinske besetter. Minsken mochten him der net mear om sjen. Hy wie ryk wurden, mar ten koste wêrfan? Makke dy rykdom him wol gelokkich?

Hy wol Jezus sjen, mar rekkent er net op dat er sels opmurken wurdt, mar Jezus wol him ek sjen en ropt him nei ûnderen... "Kom mar gau foar it ljocht, want hjoed moat ik yn dyn hûs ferbliuwe". Oan tafel by Sacheús thús, yn dy

fertroude feilige romte krije se in gesicht foar elkoar. Oaren fine der wat fan, dat giet mar al te faak sa. Wat moat Jezus no by dy sûnder?

Lit de lju mar rabje... Binne we dat net allegear, allegear mei ús lek en brek. It hold Jezus nea tsjin.

Sa't Jezus him noch altiten by ús oan tafel sette wol, sa kinne ek wy besykje inoar op te merken, dêr begjint it mei. Ferhalen te dielen, fan ús wille en fan ús sear. Fan wat goed giet en fan ús lijen, as beide der wêze meie, dan kriget it libben kleur yn alle toanen dy't it libben hat. Dêr't in oar om ús jout, kinne wy as it tiid is ek ús beam wer útkomme...Ek de beam fan fertriet, fan rou, op in dei, op syn eigen tiid.....meinimmend wat west hat, wachtsjend op de flústering fan hoop, sêft as de stim fan een ingel.

Hierna is er een moment stilte en orgelspel.

Herdenking

Hester Wolters leest het Gedicht: "*Nooit meer is altijd*" uit Ik mis je in alle kleuren (van Margreet Jansen). Gevolgd door het luisterlied In part fan dy (Marcel Smit en Gerbrich van

Dekken). Inleidende woorden door ds. Wiebrig de Boer-Romkema. Voor God en

voor elkaar noemen we de namen van hen die ons ontvallen zijn het afgelopen jaar. Voor elke overledene is er een kaars die kan worden aangestoken door een naaste of eventueel door Hester Wolters.

Het ontsteken van de kaarsen voorin de kerk

Joop Veenstra

20 september 2021 (75 jaar)

Jebeetje Hiemstra-Algra

4 november 2021 (91 jaar)

Wiebe Hoekstra
12 januari 2022 (80 jaar)

Johannes Elzinga
18 januari 2022 (71 jaar)

Gerrit Halbesma
6 februari 2022 (77 jaar)

Sjoerdje Oedzes-
Visser
17 april 2022 (88 jaar)

Marten Steringa
3 juni 2022 (90 jaar)

Maartje Dollekamp
3 juni 2022 (85 jaar)

Klaasje de Jong-
Roeda
5 juli 2022 (92 jaar)

Jacoba Boesenkool
17 augustus 2022 (96 jaar)

Eén kaars wordt aangestoken
voor alle mensen die zijn
overleden en die nu in onze
gedachten zijn.

Ds. Wiebrig en
Linda Jonbloed
zingen lied 199:

*Koester de
namen die wij hier gedenken
Dat zij geborgen zijn in uw genade,
Dat zij gekend zijn bij U en bij ons.*

De gemeente zingt het refrein:
*Laat de zon van uw aangezicht over ons
opgaan,
Zegen ons allen met het licht van uw ogen.*

Geertje Talsma leest het
gedicht "*Denkend aan*".
Aansluitend klinkt het
luisterlied: "*Whispering
Hope*" - Firm Faith Zimbabwe.

Bloemen en collectes

De bloemen gaan deze keer
naar de familie J. van der
Woude aan de Legedyk in
Wirdum.

Collectes: 1. diaconie,
2. onderhoud gebouwen.

Gbeden, slotlied en zegen

De gebeden monden uit in het gezamenlijk
Onze Vader.

Het slotlied is: "*Ga maar gerust*", vertaling van
"*Be still my soul*", vertaling Sytze de Vries.

Hierna ontvangen
we Gods zegen.

Na de dienst wordt in stilte een rondgang om
het kerkhof gemaakt. Verschillende bezoekers
leggen bloemen en/of kaarsjes bij de graven.

Medewerkers

Cie Gedenkzondag: Geertje Talsma, Hester
Wolters, ds. Wiebrig de Boer-Romkema
Orgel en piano: Wybe Sierksma
Ouderling: Elizabeth Mozes
Diaken: Hannah Reitsma
Beamer: Gerrit de Vries
Koster: Drees Visser
Bloemen: Gina Turkstra
Tekst: AD Foto: ROB